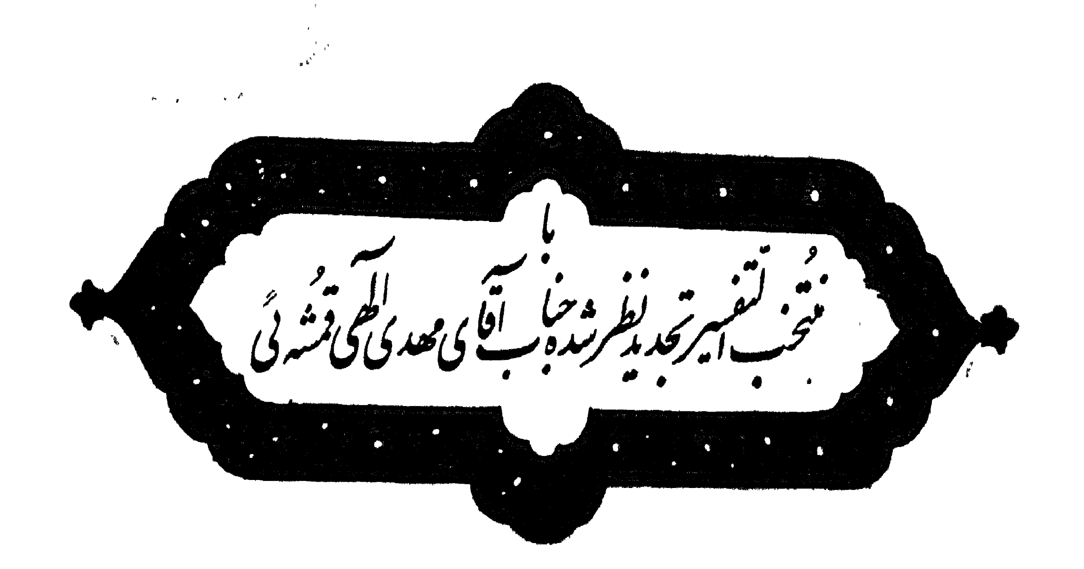

منتخب التفسیر تجدید نظر شده با جناب آقای مهدی الهی قمشه‌ئی

منافقان فرستاده شد که چون آیات خدا شنیدید بدان کافر شده و استهزا کنند؟ پس (شما مؤمنان) با این گروه
منافق مجالست نکنید (تا از سخن استهزاء قرآن در حدیثی دیگر داخل شوند) که اگر هنگامی که قرآن و مسلمانی را استهزا کنند
با آنها همنشین شوید شما هم بحقیقت مانند آن منافقان هستید و خدا منافقان را در جهنم جمع خواهد کرد (۱۴۰)
منافقان آنان هستند که نگران و مراقب حال شما هستند که اگر برای شما فتح و ظفری پیش آید برای اخذ غنیمت گویند
نه آخر ما با شما بودیم؟ و اگر کافران را فاتح و بهره‌مند ببینند با آنها گویند نه شما را با اسرار و احوال مسلمانان
آگاه کردیم؟ و شما را از آسیب مؤمنان نگهداری نمودیم؟ پس خدا فردای قیامت میان شما و آن گروه منافق
حکم کند و خدا هیچگاه برای کافران نسبت باهل ایمان راه تسلط باز نخواهد نمود (۱۴۱) همانا منافقان با خدا مکر و حیله کنند
و خدا نیز با آنها مکر میکند (یعنی مکر شانرا باطل میسازد و بر آن مکر و نفاق مجازاتشان هم خواهد کرد) و چون بنماز
آیند با حال بیمیلی و کسالت و برای ریاکاری آیند و ذکر خدا را جز اندک (آنهم بقصد ریا) نکنند (۱۴۲) دودل
و مردد باشند نه بسوی مؤمنان یکدل میروند و نه بجانب کافران و هر که را خدا گمراه کند (یعنی با نمودن
راه هدایت، باز باختیار راه ضلالت پوید و خدا او را بخود واگذارد تا گمراه شود) پس هرگز او را
براه هدایت نخواهی یافت (۱۴۳) ای اهل ایمان مبادا کافران را بدوستی گرفته و مؤمنان را
رها کنید آیا میخواهید خدا را بر (عقاب بکفر و عصیان) خود حجتی آشکار گردانید (۱۴۴) البته منافقانرا
در جهنم پست ترین جایگاه است و برای آنان هرگز یاوری نخواهی یافت (۱۴۵) مگر آنها که توبه نموده و تباهکاری خود را
اصلاح کردند و بخدا (و بدین خدا) در آویختند و بکتاب حق متوسل شدند و دین خود را برای خدا خالص گردانیدند پس آن گروه در صنف مؤمنان و نزد خدا باشند

بمؤمنان اجر و ثواب بزرگ عطا خواهد فرمود ﴿۱۴۶﴾ اگر شما از لطف خدا شکرگذار باشید و با ایمان آرید خدا چه غرضی دارد
که شما را عذاب کند که خدا در مقابل نعمت شکر شما می‌پذیرد و بعلمش بصلاح خلق محیط است ﴿۱۴۷﴾ خدا دوست نمیدارد که کسی بگفتار
زشت بعیب خلق صدا بلند کند مگر آنکه ظلمی بدو رسیده باشد (که هرگاه از دست ظالم فریاد و دادخواهی کند و زشتی عمل او را فاش گوید
در اینصورت رواست) که خدا شنوا باقوال و دانای باحوال بندگانست ﴿۱۴۸﴾ اگر درباره خلق به آشکار یا پنهان
نیکی کنید یا از بدی دیگران درگذرید (بسیار محبوب خداست) که خدا همیشه از بدیها درگذرد با آنکه بر انتقام بدان تواناست
﴿۱۴۹﴾ آنانکه بخدا و رسولان او کافر شوند و خواهند که میان خدا و پیمبرانش جدائی اندازند (یعنی گویند ایشان فرستاده خدا نیستند)
و گویند که ما برخی از گفتار انبیا ایمان آورده و بپاره‌ئی ایمان نیاوریم و خواهند که میان کفر و ایمان راهی (از روی
هوا و هوس) اختیار کنند ﴿۱۵۰﴾ بحقیقت هم کافر آنها یند و ما برای کافران عذابی خوار کننده مهیا ساخته‌ایم ﴿۱۵۱﴾
آنانکه ایمان بخدا و رسولانش آوردند و تفرقه میان خدا و هیچیک از پیمبرانش نفکندند آنها را بزودی خدا اجر عطا کند
و خدا پیوسته در حق بندگان بخشنده و مهربان است ﴿۱۵۲﴾ ای پیمبر اهل کتاب (یهودان) از تو درخواست کنند
که از آسمان کتابی (یکدفعه) بر آنان فرود آری (از تقاضای بیجا و عادت جاهلانه آنها دلتنگ مباش) از موسی
نیز درخواستی بالاتر از این کردند که گفتند: خدا را بچشم ما آشکار بنما. پس آنها را بسبب این تقاضا که
از روی جهل و سرکشی کردند صاعقه سوزان درگرفت و پس از آنکه آن همه آیات (خدا و معجزات موسی) بر آنها آشکار شد باز
گوساله پرستی اختیار کردند. باز ما بلطف خود از این کار زشت آنان نیز درگذشتیم و بموسی حجت و برهانی آشکار
بخشیدیم ﴿۱۵۳﴾ و کوه طور را برای اتمام حجت و اخذ پیمان برفراز سر آنها بلند گردانیدیم و آنها را گفتیم بحال سجده بدین درگاه درآیند

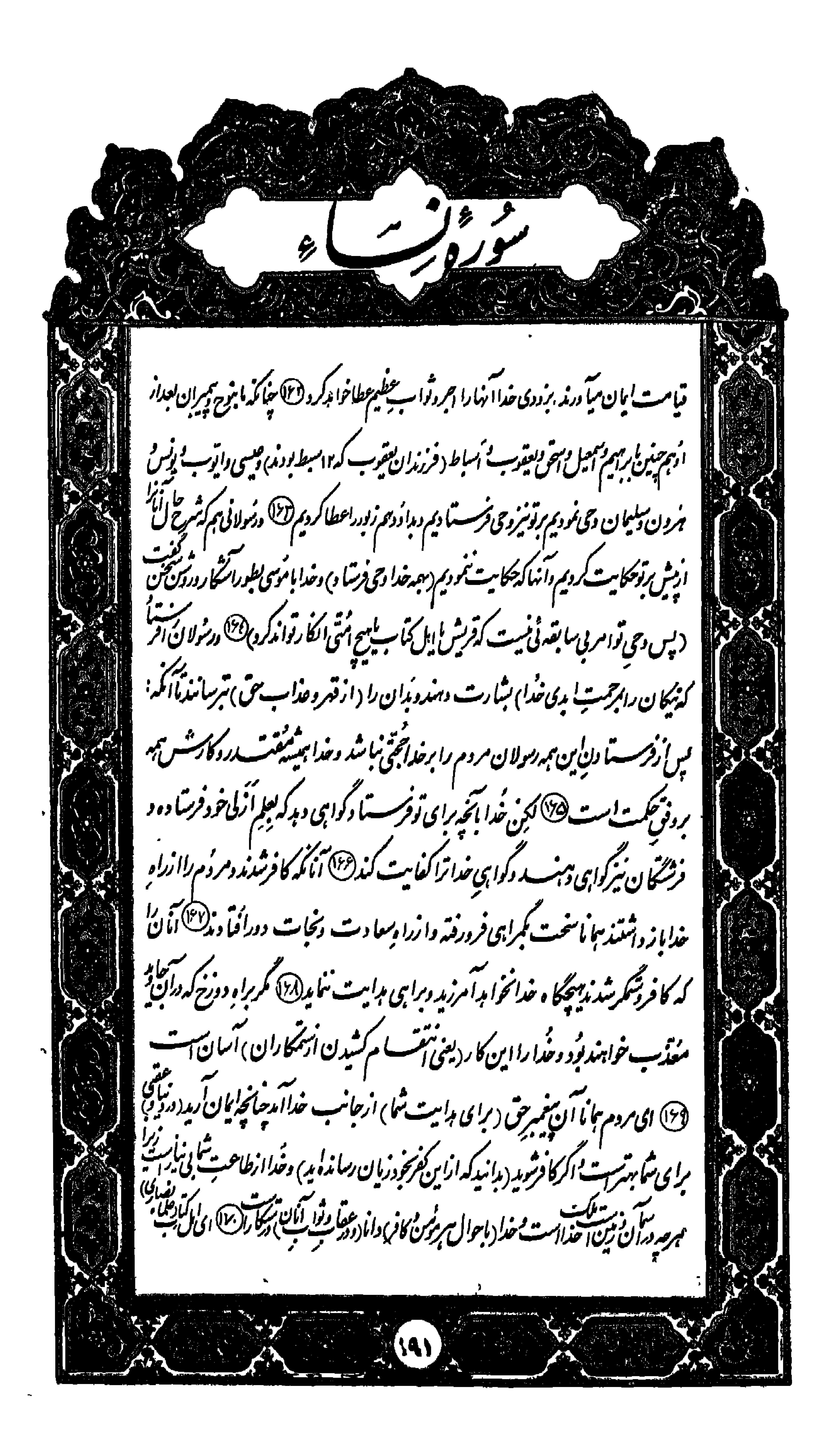
الْمُؤْمِنِيْنَ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿١٤٦﴾ مَا يَفْعَلُ اللّٰهُ بِعَذَابِكُمْ اِنْ شَكَرْتُمْ وَ
اٰمَنْتُمْ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ شَاكِرًا عَلِيْمًا ﴿١٤٧﴾ لَا يُحِبُّ اللّٰهُ الْجَهْرَ بِالسُّوْٓءِ ٭ الجزء ٥
مِنَ الْقَوْلِ اِلَّا مَنْ ظُلِمَ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيْعًا عَلِيْمًا ﴿١٤٨﴾ اِنْ تُبْدُوْا خَيْرًا
اَوْ تُخْفُوْهُ اَوْ تَعْفُوْا عَنْ سُوْٓءٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيْرًا ﴿١٤٩﴾
اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَيُرِيْدُوْنَ اَنْ يُّفَرِّقُوْا بَيْنَ
اللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَيَقُوْلُوْنَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَّنَكْفُرُ بِبَعْضٍ ۙ وَّيُرِيْدُوْنَ
اَنْ يَّتَّخِذُوْا بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيْلًا ﴿١٥٠﴾ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْكٰفِرُوْنَ حَقًّا ۚ
وَاَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا مُّهِيْنًا ﴿١٥١﴾ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ
وَلَمْ يُفَرِّقُوْا بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ اُولٰٓئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيْهِمْ اُجُوْرَهُمْ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ
غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿١٥٢﴾ يَسْـَٔلُكَ اَهْلُ الْكِتٰبِ اَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ
كِتٰبًا مِّنَ السَّمَآءِ فَقَدْ سَاَلُوْا مُوْسٰٓى اَكْبَرَ مِنْ ذٰلِكَ فَقَالُوْٓا اَرِنَا اللّٰهَ
جَهْرَةً فَاَخَذَتْهُمُ الصّٰعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ۚ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا
جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذٰلِكَ ۚ وَاٰتَيْنَا مُوْسٰى سُلْطٰنًا مُّبِيْنًا ﴿١٥٣﴾
وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّوْرَ بِمِيْثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا

ونیز گفتیم: از حکم روز شنبه تعدی مکنید واز آنها پیمانی سخت گرفتیم (۱۵۴) پس چون پیمان شکستند وبآیات خدا
کافر شدند وپیمبران را بناحق کشتند وهمهٔ این قبایح را بجای آوردند بدین عذر که گفتند: دلهای ما در پرده است
بلکه خدا بسبب کفر، آنها را مُهر بر دل نهاد که بجز اندکی ایمان نیاورند (۱۵۵) وهم بواسطهٔ کفرشان وهم بهتان
بزرگشان بر مریم (پاک ومُنزّه) (۱۵۶) وهم از این روکه گفتند: ما مسیح عیسی ابن مریم، رسول خدا را کشتیم در صورتیکه
او را نکشتند ونه بدار کشیدند بلکه برآنها امر مشتبه شد وهما نا آنانکه درباره او عقاید مختلف اظهار داشتند، از روی
شک وتردید سخنی گفتند وعالم باو نبودند جز آنکه از پی گمان خود میرفتند وبطور یقین (شما مؤمنین بدانید که) مسیح را نکشتند
(۱۵۷) بلکه خدا او را بسوی خود بالا برد وپیوسته خدا (بر همهٔ ملک وجود) مقتدر وکارش همه از روی حکمت
(۱۵۸) هیچکس از اهل کتاب نیست جز آنکه پیش از مرگ به وی (یعنی به عیسی رُوح الله) ایمان خواهد آورد وروز
قیامت او بر نیک وبد آنان گواه خواهد بود (۱۵۹) پس بجهت ظلمی که یهود (درباره پیمبران وعیسی ودر حق نفس
خود) کردند بدین جهت که بسیاری مردم را از راه خدا منع نمودند ما نعمت های پاکیزهٔ خود را که بر آنان
حلال بود حرام کردیم (۱۶۰) وهم بدین جهت که ربا میگرفتند در صورتیکه از ربا خوردن نهی شده
بودند وهم از آنرو که اموال مردم را بباطل (مانند رشوه وخیانت وسرقت) میخوردند وما برای کافران
آنها عذابی دردناک مهیا ساخته ایم (۱۶۱) لکن کسانی از آنها که (مانند عبدالله سلام وبحیرای
راهب) در علم قدمی ثابت (ونظری عمیق) دارند وبا ایمان هستند بآنچه بتو وبر پیمبران پیش از تو
نازل شده میگروند وآنانکه نماز بپا میدارند وزکوة میدهند وبخدا وروز

4101

وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿١٥٤﴾
فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ
بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۚ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا
يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾
وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَ
مَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ ۚ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ ۚ
مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ ۚ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ
إِلَيْهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾ وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ
بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ ۖ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٥٩﴾ فَبِظُلْمٍ مِنَ الَّذِينَ
هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾ وَأَخْذِهِمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ ۚ
وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦١﴾ لَٰكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ
مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ ۚ وَ
الْمُقِيمِينَ الصَّلٰوةَ ۚ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

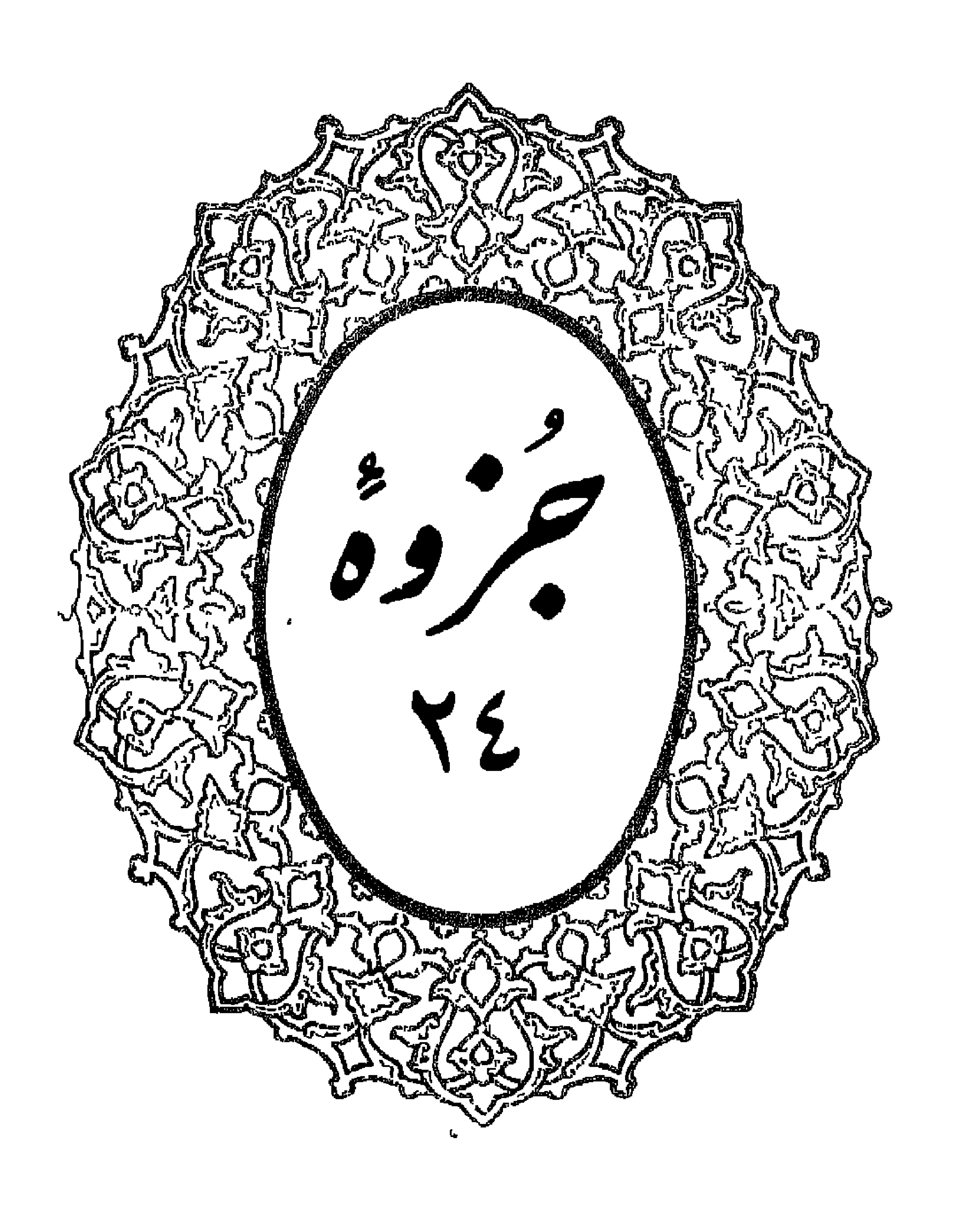

قیامت ایمان میآورند. بزودی خدا آنها را اجر و ثواب عظیم عطا خواهد کرد (۱۶۲) چنانکه ما بنوح و پیمبران بعد از
او هم چنین بابراهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب و اسباط (فرزندان یعقوب که ۱۲ سبط بودند) و عیسی و ایوب و یونس و
هرون و سلیمان وحی نمودیم بر تو نیز وحی فرستادیم و بداود هم زبور را عطا کردیم (۱۶۳) و رسولانی هم که شرح حال آنها را
از پیش بر تو حکایت کردیم و آنها که حکایت ننمودیم (همه خدا وحی فرستاد) و خدا با موسی بطور آشکار و روشن سخن گفت
(پس وحی تو امری سابقه‌ئی نیست که قریش با اهل کتاب یا هیچ امتی انکار تواند کرد) (۱۶۴) و رسولان را فرستاد
که نیکان را (برحمت ابدی خدا) بشارت دهند و بدان را (از قهر و عذاب حق) بترسانند تا آنکه:
پس از فرستادن این همه رسولان مردم را بر خدا حجتی نباشد و خدا همیشه مقتدر و کارش همه
بر وفق حکمت است (۱۶۵) لکن خدا بآنچه برای تو فرستاد گواهی دهد که بعلم ازلی خود فرستاده و
فرشتگان نیز گواهی دهند و گواهی خدا ترا کفایت کند (۱۶۶) آنانکه کافر شدند و مردم را از راه
خدا باز داشتند همانا سخت بگمراهی فرو رفته و از راه سعادت و نجات دور افتادند (۱۶۷) آنان را
که کافر و ستمگر شدند هیچگاه خدا نخواهد آمرزید و براهی هدایت ننماید (۱۶۸) مگر براه دوزخ که در آن جاوید
معذب خواهند بود و خدا را این کار (یعنی انتقام کشیدن از ستمکاران) آسان است
(۱۶۹) ای مردم همانا آن پیغمبر حق (برای هدایت شما) از جانب خدا آمد چنانچه ایمان آرید (در دین و دنیا و عقبی)
برای شما بهتر است و اگر کافر شوید (بدانید که از این کفر بخود زیان رسانده‌اید) و خدا از طاعت شما بی‌نیاز است زیرا
هر چه در آسمانها و زمین است ملک خداست و خدا (باحوال هر مؤمن و کافر) دانا (و در عقاب و ثواب آنان) درستکار است (۱۷۰) ای اهل کتاب (علمای نصاری)

الْاٰخِرِ ۭ اُولٰۗىِٕكَ سَنُؤْتِيْهِمْ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿١٦٢﴾ اِنَّآ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ كَمَآ اَوْحَيْنَآ
اِلٰى نُوْحٍ وَّالنَّـبِيّٖنَ مِنْۢ بَعْدِهٖ ۚ وَاَوْحَيْنَآ اِلٰٓى اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَ
اِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطِ وَعِيْسٰى وَاَيُّوْبَ وَيُوْنُسَ وَهٰرُوْنَ
وَسُلَيْمٰنَ ۚ وَاٰتَيْنَا دَاوٗدَ زَبُوْرًا ﴿١٦٣﴾ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنٰهُمْ عَلَيْكَ
مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَّمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ۭ وَكَلَّمَ اللّٰهُ مُوْسٰى تَكْلِيْمًا ﴿١٦٤﴾
رُسُلًا مُّبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ لِئَلَّا يَكُوْنَ لِلنَّاسِ عَلَي اللّٰهِ حُجَّةٌۢ
بَعْدَ الرُّسُلِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ﴿١٦٥﴾ لٰكِنِ اللّٰهُ يَشْهَدُ بِمَآ
اَنْزَلَ اِلَيْكَ اَنْزَلَهٗ بِعِلْمِهٖ ۚ وَالْمَلٰۗىِٕكَةُ يَشْهَدُوْنَ ۭ وَكَفٰى بِاللّٰهِ
شَهِيْدًا ﴿١٦٦﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ قَدْ ضَلُّوْا
ضَلٰلًۢا بَعِيْدًا ﴿١٦٧﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَظَلَمُوْا لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ
وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيْقًا ﴿١٦٨﴾ اِلَّا طَرِيْقَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۭ وَكَانَ ذٰلِكَ
عَلَي اللّٰهِ يَسِيْرًا ﴿١٦٩﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاۗءَكُمُ الرَّسُوْلُ بِالْحَقِّ مِنْ
رَّبِّكُمْ فَاٰمِنُوْا خَيْرًا لَّكُمْ ۭ وَاِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَ
الْاَرْضِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿١٧٠﴾ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوْا

فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ
مَرْيَمَ رَسُولُ اللّٰهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقٰهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ فَآمِنُوا
بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلٰثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَّكُمْ إِنَّمَا اللّٰهُ إِلٰهٌ
وَاحِدٌ سُبْحٰنَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَكَفَى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ﴿١٧١﴾ لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلّٰهِ
وَلَا الْمَلٰئِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ
فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿١٧٢﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا وَ
اسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللّٰهِ
وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧٣﴾ يٰأَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ
وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا ﴿١٧٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللّٰهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ
فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا
مُّسْتَقِيمًا ﴿١٧٥﴾ يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللّٰهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلٰلَةِ إِنِ امْرُؤٌ
هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا

اداره نشریه اخگر

تهران - خیابان ری دو راه مهندس وسیلهٔ تلفن شماره ٥٢٣٨٨

همه هفته روز های چهارشنبه منتشر میشود